

พิพัฒพงศ์ กล่าบุตร. (2558). ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา.

(สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานพิเศษ: อาจารย์อรรครวิช จาริกจารีต

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน 2) เปรียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนจำแนกตามเพศ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพภายในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับความฉลาดทางอารมณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถาม จำนวน 5 ตอน ได้แก่ แบบสอบถาม ข้อมูลส่วนบุคคล ความฉลาดทางอารมณ์ สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ทั้งรายด้านละโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ
2. นักเรียนมีเพศต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน
3. สัมพันธภาพภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .434
4. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .226
5. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .422